

„Pick up“, nekakšen pobiralnik, bi rekli po naše, so si izmisli Američani: osebnemu avtomobilu so odrezali zadnji del strehe, zadnjo klop v njem pa zamenjali z nakladalnim prostorom. Tudi Francozi že dolgo poznavajo takšna vozila, za Japonce pa tako ali tako vemo, da znajo urno posnemati vse, kar gre dobro v denar. Pri nas je bilo že pred letom ali dvema slišati, da bodo „pick up golfi“, made in Sarajevo, osvojili vsaj Evropo, če že ne svet, pa se je na koncu izčimilo vsaj to, da je prvi jugoslovanski pobiralnik Cimos citroen DAK, oziroma tudi njegova odprta različica geri.

Geri bo naprodaj za letošnjega dedka Mraza, pravijo. DAK pa je že: za nekaj več kot 220 tisočakov, dobava takoj! Za ta denar dobite avtomobil, ki je od spredaj takšen kot dyane, od zadaj pa kot orjaška pločevinka za vložene hrenovke. Praznine v njej je za debela dva kubična metra, to pa pomeni, da je DAK lahko pripravljen prevozniški pomočnik.

2 + 2 SEDEŽA

Sicer je res, da je tudi dyane v svoji originalni podobi napol kombi, z vrati na zadku, ampak to je nekaj drugega! Zabojnik DAK je zadaj širši, višji in navpično odsekani. Vrata na zadku pa se odpirajo od vrha do tal! Od dyane-limuzine sta ostala le prednja polovica kabine in nos, seveda z izbuljenima blatnikoma, s potlačenim pokrovom motorja in z ravno prednjo šipo vred. Streho nad prednjima sedežema so poševno prizvrgnili: zaradi skladnejše podobe in zaradi uspešneješega rezanja zraka. Nataknili so pa še dve (pre)majhni zunanjii ogledali na izredno dolgih pecljih, saj bi sicer ne zmogli seči čez celotno širino vozila.

Cimos citroen DAK

Poltovornjak

Tovarniško predelana dyane: več prostora za tovor, manj za ljudi!



Škatlasti zadnji del, z rebrastimi ojačitvami, z zaobljenima zgornjima robovoma in s tremi oglatimi okni ni nikakršen stilistični doseg, je pa prikladen. Še prikladnejši bi bil, če mu prostornost v spodnjem delu ne bi kvaril vrtlinski blatnikov, ampak temu se ni bilo mogočeogniti. Je pa tukaj za prednjo steno nakladalnega prostora tudi zložljiva klop za dve osebi: roko na srce, vožnja tamkaj ni niti udobna niti zavidljivo varna, ampak v skrajnih primerih in ob previdnem vozniku je morebiti le lahko v pomoč. Je pa dobro vedeti, da se tam sedi s hrbotom naprej, brez varnostnih pasov, in da je v notranjščini le gola pločevina z zelo surovimi spoji. Zato se je vožnji tam zadač morebiti pametnejje odreči. Ostane pa veliko praznega prostora, ki ga lahko načoči ob vrhu do tal (vrata z enim zložljivim opornikom niso pri tem prav nič v napoto), seveda pod pogojem, da celotna obtežba vozila ne preseže dovoljenih 475 kilogramov. Kajti DAK ni v nogah nič čvrstejši kot dyane in to je potrebno upoštevati.

Zavojijo velikih zadnjih vrat je prostor za registrsko številko tik pod zgornjim robom, zadnji luči pa sta v običajni višini, na obeh straneh. Žal je čisto zadaj tudi odpitna za gorivo, kar zagotovo ni dobra rešitev. Prvič zato, ker je tako kot obe zadnji luči povsem izpostavljena manjšini parkirnim udarcem (s kombij je ponavadi težko parkirati z milimetrsko natančnostjo), drugi pa zato, ker se vsak močnejši nalet od zadaj lahko ognjevita konča.

UTESNJEVNO UDOBJE

Recimo, da o dyane, navkljub njeni priletnosti, ne veste še nič. Potem vam moram povediti, da je glede udobne vožnje dyane razmeroma zanimiv avtomobil; ne zato, ker bi bil tako luskuzno zasnovan, ampak zato, ker se karoserija opira na nežno vzmetenje z dolgimi gibi vzmeti in ker je v



njej moč dovolj udobno sedeti; tudi če so v avtu širje odrašči ljudje. Povrh vsega imajo dyane brez izjem zložljive strehe, kar je zoper vročino v avtu zares blagodejno. Ampak DAK je le napol dyane, pa je podredoval tudi samo polovico teh lepih lastnosti. Na primer: da bi bil nakladalni prostor čim daljši, so prednja sedeža potisnili tako zelo naprej, da z več kot stoosmerdesetimi centimetri telesne višine komajda sedete k volanu, kaj šele, da bi lahko varno in sproščeno vozili. Je pa vse drugo namenjeno vozniku in sopotniku, tako kot v običajni dyane: od polozjnega, velikega in okrogema volanskega obroča do pravne prestavne ročice, ki štrli iz sredne armaturne plošče in ima le eno (že dolgo znano) napako – da nerada uboga, kadar mora »skočiti« v prvo prestavo.

Seveda: dakova streha ni zložljiva in ker je to poltovornjak, morate predvisevati, da boste večdel poti opravljali s polno ali skoraj polno obloženim avtom. Takrat pa tudi udobje precej popusti, saj se karoserija povesi, težo zadka občuti voznik tudi na volantu, vzmeti pa otrdijo.

Motor v nosu in s pogonom na prednji kolesi je že dolgo znani zračno hlajeni dvovaljnik, ki s 602 kubika gibne prostornino tudi ni ravno tovorjaških mer, pa od 21,5 kW, oziroma 30 KM največje moči ne gre pričakovati, kdo ve



Tehnični podatki

Motor: dvovaljni – štiritaktni – boxer – vrtina in gib 74×70 mm – gibna prostornina 602 kubika – kompresija 9:1 – največja moč 21,5 kW (30 KM) pri 5750/min – največji navor 40 Nm (4,1 kpm) pri 3750/min – ročična gred v 2 ležajih – sredinska odmična gred (zobnina) – glava in blok iz lahek litin – padotični registrski uplinjanje solex 26/35 CSIC/225 – zračno hlajenje – zunanjii oljni filter, oljni hladilnik – akumulator 12 V, 35 Ah – alternator 390 W – svečice AC 42 F, bosna F 80, marchal 34 S

Prenos moći: motor spredaj poganja prednji kolesi – enokolutna suha sklopka – štiristopenjski sinhronizirani menjalnik – jeklena prešana kolesa 4 J × 15 – gume 135 SR 15 (sava)

Voz in obese: zaprti poltovornjak – nosilna ploščad z vzdolžnimi nosilci – 3 vrata – 2×2 sedeža – vsa štiri kolesa na posamičnih obesah – vzdolžna povezava prednjih in zadnjih koles z vodoravnimi vijačnimi vzmetimi – teleskopski blažilniki – dvokrožni zavorni sistem, spredaj kolutne, zadaj bobnaste zavore – mehanska ročna zavora na prednji kolesi, ročica pod volanom – volan z zatočilko letvijo, rajdni krog 10,6 m

Mere in teže: dolžina 3,925 m – širina 1,465 m – višina 1,800 m – medosna razdalja 2,400 m – kolotek spredaj in zadaj 1,260 m – teža praznega vozila 680 kg – dovoljena skupna teža 1155 kg – posoda za gorivo 25 litrov. **Zmogljivosti:** (tovarna): največja hitrost 100 km na uro – poraba goriva (ECE): 5,7–7,2 litra na 100 km

kakšnih zmogljivosti. Tovarna vseeno junaško zagotavlja, da je največja hitrost 100 kilometrov na uro, pri čemer je poraba pri hitrosti 90 km na uro 5,7 litra goriva na 100 km. Niti hitrosti niti porabe pa med našim kratkim preskusom nismo utegnili preveriti.

Vemo pa: da je dyane, prav tako kot tudi DAK, hitri vožnji v ovinkih (zaradi zanimivo zasnovanega in uspešnega vzmetenja v zvezdolžnini povezavami prednjih in zadnjih koles, pa seveda zaradi prednjega pogona) dolgo časa kos; da so tudi zavore s prednjima kolutoma odporne na mučenje; in da je motor vzdržljiv in nezahteven, če že močan ni.

• • •

Eno z drugim: cimos citoen DAK utegne biti pravno dostavno vozilo, če ste – kot voznik, ali voznica – pravljene rasti in če glede tovora nimate pretežkih želja. Ob natančnejši izdelavi in morebiti celo rahlo obloženi notranjosti bi bilo laže moč opraviti precej visoko ceno, ta je pa seveda glavni vzrok, da se človek vpraša; ali takšen avtomobil zares potrebuje. In če ga, potem je vse v redu!

MARTIN ČESENJ

foto: PAVLE TOMERSKI